

Kompozytor

265204

Inna nazwa zawodu: nie występują

Wymagania psychologiczne

By zostać kompozytorem, trzeba mieć sprawny słuch, i jest to podstawowy warunek. Nie jest niezbędny słuch absolutny (czyli zdolność bezwzględnej identyfikacji wysokości dźwięku).

Zapis nutowy wymaga jednoczesnego postrzegania różnych elementów graficznych (np. lokalizacji znaków oraz ich kształtu; tu o sensie znaku decydują niekiedy bardzo drobne różnice) - stąd więc ostrość wzroku i spostrzegawczość są cechami pożądanymi, szczególnie podczas nauki gry na instrumencie, bez takiej nauki bowiem nie można, rzecz jasna, zostać kompozytorem, nawet jeśli później nie wykorzystuje się na co dzień tej umiejętności.

Natomiast uzdolnienia twórcze, które są cechą podstawową, mają tę specyfikę, że ujawniają się w różnym wieku, ale też w różnym wieku potrafią zaniknąć. Dlatego też dopiero podczas wyższych studiów kompozytorskich, a często nawet i później okazuje się, kto rzeczywiście pozostanie w zawodzie. Ciekawość świata, wytrwałość i cierpliwość mogą pomóc i w poszukiwaniu pozadźwiękowych inspiracji, i w wieloletnim znoszeniu niepowodzeń, które są immanentną składową zawodowego życia kompozytora. Zawód ten wymaga bowiem wytrwałości w dążeniu do artystycznej doskonałości (jakkolwiek każdy artysta rozumie ją inaczej) i odporności na stres wynikający z nieustannej konfrontacji dzieła z wykonawcami, publicznością i krytyką, zwłaszcza profesjonalną.